

780

UDENRIGSMINISTERIET

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg
og deres stedfortrædere

Asiatisk Plads 2
DK-1448 København K
Tel. +45 33 92 00 00
Fax +45 32 54 05 33
E-mail: um@um.dk
Telex 31292 ETR DK
Telegr. adr. Etrangeres
Girokonto 300-1806

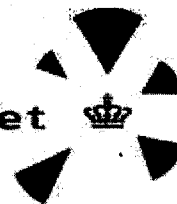
Bilag
1

Journalnummer
400.C.2-0

Kontor
EUK

19. april 2004

Til underretning for Folketingets Europaudvalg vedlægges Skatteministeriets notat vedrørende Kommissionens stævning mod Danmark omhandlende registreringsafgift på biler, der indføres som flyttegods.

Departementet

15. april 2004

J.nr. 2003-625-0050

Afgifter

Notat til Folketingets Europaudvalg og Folketingets Skatteudvalg vedrørende Kommissionens stævning mod Danmark omhandlende registreringsafgift på biler, der indføres som flyttegods

Kommissionen har den 11. marts 2004 stævnet Kongeriget Danmark vedrørende overtrædelse af Rådets direktiv 83/183/EØF af 28. marts 1983 om afgiftsfritagelse ved privatpersoners endelige indførsel af personlige ejendele fra en medlemsstat – sagsnr. C-138/04.

Kommissionens påstand er, at Danmark ikke har overholdt sine forpligtigelser i henhold til traktatens artikel 249 og direktiv 83/183/EØF, da der ikke indrømmes personer, som flytter deres normale bopæl endeligt til Danmark, den ved artikel 1, stk. 1 fastsatte fritagelse for den såkaldte "registreringsafgift", der i realiteten svarer til en forbrugsafgift.

Kommissionen har tidligere fremsendt en åbningsskrivelse samt en begrundet udtalelse, som Regeringen har besvaret.

Danmark har frist for afgivelse af indlæg den 3. juni 2004.

Retsgrundlaget

Artikel 1, i direktiv 83/183/EØF afgrænser hvilke afgifter, medlemslandene skal give afgiftsfritagelse for.

"1. Medlemsstaterne indrømmer på de betingelser og i de tilfælde, der er anført nedenfor, afgiftsfritagelse for de [...] og andre forbrugsafgifter, der normalt opkræves ved privatpersoners endelige indførsel af personlige ejendele fra en anden medlemsstat.

2. Dette direktiv omfatter ikke særlige og/eller periodiske skatter og afgifter vedrørende brugen af disse ejendele inden for landets grænser, såsom for eksempel afgifter, der opkræves ved registrering af motorkøretøjer, vejafgifter og fjernsynsafgifter."

Kommissionens holdning

Der er ingen ændringer i Kommissionens fortolkning af artiklen i forhold til åbningsskrivelsen og den begrundede udtalelse. I stævningen sker der alene en uddybning af visse punkter.

Kommissionens holdning er således stadigvæk, at den danske registreringsafgift er en forbrugsafgift, der falder ind under stk. 1, og at stk. 2 alene omfatter registreringsgebyrer, dvs. nummerpladegebyrer m.v., hvor det beløb, der opkræves, nogenlunde svarer til udgiften ved den afholdte tjenesteydelse. Kommissionen betragter forholdet mellem stk. 1 og stk. 2 som et forhold mellem *lex generalis* og *lex specialis*, hvorfor den specielle lovbestemmelse skal fortolkes strengt.

Det faktum, at afgiften først opkræves ved køretøjets indregistrering i Danmark, mener Kommissionen ikke har betydning ved vurderingen af, om afgiften betragtes som en afgift "der normalt opkræves ved privatpersoners endelige indførsel". Kommissionen anfører her, at det er hypotetisk at forestille sig, at bil-ejeren vælger ikke at lade sin bil indregistrere ved indførslen til Danmark, fordi den netop medbringes for at kunne anvendes til det formål den er bygget til, nemlig til færdsel på vejnettet.

Kommissionen nævner, at andre sprogversioner bekræfter, at det ikke er selve opkrævningstidspunktet for afgiften for flyttegodset, som er afgørende for, om bestemmelsen finder anvendelse, men derimod afgiftens karakter af forbrugsafgift på indførte goder.

Formålet med stk. 2 er ifølge Kommissionen, at der sker en præcisering af de afgifter, der på grund af deres særlige karakter med rimelighed må kunne opkræves af medlemsstaterne for at sikre betalingen for ydelser, som har en særlig forbindelse med brugen af det pågældende gode i mellemstaten. Fælles for de i stk. 2 nævnte eksempler er, at de nævnte afgiftstyper ikke udgør forbrugsafgifter, idet de relaterer sig til den løbende brug af godet eller sikrer, at det offentlige holdes skadesløs for visse udgifter forbundet med anvendelsen af disse goder i landet.

Dansk holdning

Den danske holdning er, at den danske registreringsafgift er omfattet af undtagelsen i stk. 2.

Ordlyden i stk. 1 begrænser bestemmelsens anvendelsesområde til afgifter "der normalt opkræves ved endelig indførsel af personlige ejendele fra en anden medlemsstat". Den danske registreringsafgift opkræves ikke ved køretøjets endelige indførsel til Danmark, afgiften opkræves først i det øjeblik køretøjet indregistreres med henblik på anvendelse indenfor landets grænser. Selv om at registreringsafgiften efter sin art måttes omfattes af begrebet "forbrugsafgift", indebærer det ikke, at den er omfattet af stk. 1.

Samtidigt fremgår det af ordlyden i stk. 2, at særlige og/eller periodiske skatter og afgifter, der vedrører brugen af de ejendele, der medtages inden for landets grænser, ikke er omfattet af direktivet. Som eksempel på sådanne skatter og afgifter nævnes eksplicit afgifter, der opkræves ved registrering af motorkøretøjer.

Denne undtagelse er ikke at finde i Kommissionens oprindelige forslag til direktivet, men blev indsat under forhandlingerne af direktivet i Rådets arbejds-

gruppe for fiskale spørgsmål bl.a. på Danmarks foranledning. Undtagelsen blev netop indført med henblik på at bevare retten til at opkræve registreringsafgift af motorkøretøjer, der medtages i forbindelse med skift af bopæl.

Formålet med undtagelsen var således at undtage de pågældende afgifter fra direktivets anvendelsesområde.

Det bør bemærkes, at der for EF-domstolen pt. verserer to præjudicielle sager, henholdsvis C-387/01, Weigel (Østrig) og C-365/02 Marie Lindfors (Finland), hvor spørgsmålet om fortolkningen af direktiv 83/183/EØF artikel 1 også behandles. Den danske registreringsafgift har store lighedspunkter med de afgifter, som Weigel og Marie Lindfors sagerne vedrører. De spørgsmål der er blevet rejst med sagen mod Danmark forventes således at blive besvaret med Domstolens afgørelse i Weigel-sagen, eller under alle omstændigheder med Domstolens afgørelse i Lindfors-sagen.

I begge sager foreligger der et forslag til afgørelse fra Generaladvokaten, og i begge foreslår Generaladvokaten, at domstolen fastslår, at de pågældende afgifter ikke er i strid med direktiv 83/183/EØF. Danmark findes på denne baggrund at have en god sag.

Regeringen vil under retssagen, i overensstemmelse med ovenstående, gøre gældende, at de danske regler ikke er i strid med EU-retten.